

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

1.1. Den overordnede baggrund for forslaget

Naalakkersuisut har som mål at styrke kultur- og fritidsområdet. Naalakkersuisut finder, at en særskilt lovgivning om kultur- og fritidsvirksomhed vil være en vigtig forudsætning for at fremme dette mål.

Lovforslaget tilsigter overordnet at give kultur- og fritidsområdet en klar status og betydning som et offentligt ansvarsområde, herunder at tydeliggøre de offentlige myndigheders ansvar på området.

Naalakkersuisut finder, at kultur- og fritidsvirksomhed har en stor betydning for borgerne og for samfundsudviklingen.

1.2. Hovedlinjerne i lovforberedelsen

Naalakkersuisut har fundet behov for en revision af landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed. Det er i denne forbindelse fundet hensigtsmæssigt at få udarbejdet tre rammelove. En rammelov for kunstområdet, en separat kulturlov, her indbefattet fritidsvirksomhed indenfor kulturområdet samt en separat idrætslov, her indbefattet fritidsvirksomhed indenfor idrætsområdet. Dette er med henblik på at give hele kunst- og kultursektoren en bedre og klarere status som offentligt ansvarsområde.

De nye rammelove skal fremhæve og tydeliggøre ansvarsfordelingen mellem kunst- og kulturaktørerne, kommunerne samt Naalakkersuisut. Den nye lovgivning skal sikre mulighed for et bredt spekter af kultur- og fritidsvirksomhed, som fremmer borgernes deltagelse i kulturaktiviteter.

Budgetteringsniveau og organisatoriske løsninger vil altid være genstand for politiske vurderinger og prioriteringer. Derfor vil overordnede rammelove i forhold til det offentliges ansvar sammenholdt med bekendtgørelser, der løbende kan tilpasses politiske vurderinger og prioriteringer, være en effektiv og fleksibel måde at regulere områderne på.

Forslaget skal desuden ses som Naalakkersuisuts efterlevelse af Inatsisartuts vedtagelse af det af Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke fremsatte ændringsforslag til FM 2015/32:

”Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest på FM2016 i forbindelse med deres revision af Landstingsforordning nr. 10 af 21. maj 2002 om kultur- og fritidsvirksomhed pålægges at fremlægge forslag til en separat kulturlov, her indbefattet fritidsvirksomhed indenfor kulturområdet, samt forslag til en separat idrætslov, her indbefattet fritidsvirksomhed indenfor idrætsområdet.”

I det lovforberedende arbejde har kommunerne været inddraget i flere omgange. Kommunerne er således blevet anmodet om at besvare en række spørgsmål relateret til kommunernes administration i henhold til den gældende Kultur- og fritidsforordning og om fremsendelse af deres ønsker og behov til revision af forordningen. Der har desuden været afholdt møde med repræsentanter for kommunerne om lovrevisionen.

I forbindelse med det lovforberedende arbejde er der opnået enighed med KANUKOKA om, at der er behov for en nærmere analyse af hele pasningsområdet for såvel førskole- som skoleområdet. Der påregnes derfor nedsat en lovforberedende arbejdsgruppe, der skal analysere området og komme med anbefalinger til fremtidige ordninger på området. Dette vil eventuelt kunne resultere i særskilt regulering heraf eller ændring af gældende regler på området.

1.3 Forslagets indhold i helt generelle træk

Lovforslaget har for det første fokus på at tydeliggøre de offentlige myndigheders ansvar og kompetence og deres muligheder for at yde tilskud på området. Dernæst er der foretaget en ajourføring og præcisering af reglerne om fritidsundervisning og om fritidsklubber. Der er desuden indarbejdet regler om fritidshjem.

I forhold til Landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed regulerer forslaget alene kultur- og fritidsvirksomhed i snæver forstand, hvilket vil sige, at den del af området, der vedrører kunst og idræt og motion er udskilt til særskilt regulering i egne rammelove herom.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

a) Gældende ret

Kultur- og fritidsområdet er hidtil reguleret gennem Landstingsforordning nr. 10 af 21. maj 2002 om kultur- og fritidsvirksomhed (Kultur- og fritidsforordningen).

I forordningens §§ 2 og 3 er der fastsat regler om styrelsen herunder ansvarsfordeling. Det er således fastsat i § 2, stk. 1, at kommunalbestyrelserne har det overordnede ansvar for kultur- og fritidsvirksomheden i kommunen og fastsætter mål og rammer herfor med henblik på at sikre borgerne eller grupper af borgere et dækkende kultur- og fritidstilbud. I stk. 2 er det fastsat, at kommunalbestyrelserne hvert år udarbejder en plan for kultur- og fritidsvirksomheden i byen eller bygden. I stk. 3 er det fastsat, at kommunalbestyrelserne ansætter det nødvendige personale til at varetage den daglige kultur- og fritidsvirksomhed i kommunen.

I § 3, stk. 1, er det fastsat, at i områder uden for den kommunale inddeling varetager landsstyret (nu Naalakkersuisut, red.) de opgaver, der efter forordningen er henlagt til kommunalbe-

styrelserne. I stk. 2 er det fastsat, at landsstyret efter aftale med kommunalbestyrelserne i en eller flere kommuner kan lade disse overtage løsningen af de opgaver, som efter stk. 1 påhviler landsstyret.

Styrelsesreglerne suppleres af bestemmelser om tilsyn og finansiering. Det er således fastsat i § 37, at alle udgifter til kultur- og fritidsvirksomhed påhviler kommunerne, for så vidt der ikke er udtrykkelig lovhjemmel for, at udgifterne helt eller delvis påhviler hjemmestyret (nu Selvstyret, red.) eller andre, og at Hjemmestyret og kommunerne vil kunne indgå aftaler om varetagelse af forordningspålagte opgaver mod betaling. I stk. 2 er det fastsat, at i områder uden for den kommunale inddeling afholdes udgifterne af landsstyret.

I § 40 er det fastsat, at kommunalbestyrelsernes afgørelser i henhold til denne forordning ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed og, at afgørelser, der er truffet af kommunalbestyrelserne vedr. opgaver, der efter aftale med landsstyret er overdraget til kommunalbestyrelserne, inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse kan indbringes for landsstyret.

I § 36 er det fastsat, at landsstyret kan afkræve kommunalbestyrelserne oplysninger, der må anses nødvendige for at varetage deres opgaver efter forordningen.

I § 39 er det fastsat, at landsstyret i særlige tilfælde som en midlertidig ordning kan fravige forordningens bestemmelser i det omfang, det må anses for påkrævet for at fremme forsøgsvirksomhed inden for forordningens område, og i henhold til stk. 2 kan landsstyret yde tilskud til forsøgsvirksomhed.

I § 27 er det fastsat, at Landsstyret fastsætter regler om afgrænsning i forhold til børne- og ungdomsorganisationer.

I forordningens kapitel 3 er der fastsat regler om fritidsundervisning, herunder om hvad der forstås ved fritidsundervisning, om fritidsundervisningens tilrettelæggelse, om kommunalbestyrelsens godkendelse af fritidsundervisning, om oprettelse og nedlæggelse af fritidsundervisningshold og om de enkelte former for fritidsundervisning.

I forordningens kapitel 4 er der fastsat regler om fritidsklubber, herunder om hvad der forstås ved en fritidsklub, om forudsætninger for oprettelse, om benyttelse og om støtte til ikke-kommunale fritidsklubber.

I forordningens kapitel 5 er der fastsat regler om Børne- og ungdomsorganisationer, herunder om hvad der forstås ved sådanne organisationer og om muligheden for at yde tilskud til disse organisationer.

I forordningens kapitel 7 er der fastsat regler om højskoler, herunder om muligheden for at yde støtte til ophold på højskoler uden for Grønland.

I forordningens kapitel 8 er der fastsat regler om Kultur- og folkeoplysningsvirksomhed, herunder om hvad der forstås herved, og om hvad der kan ydes støtte til.

Endelig er der i forordningens kapitel 9 fastsat regler om lokaler og udendørsanlæg.

Det er i § 32, stk. 1 fastsat, at kommunalbestyrelsen vederlagsfrit skal stille de fornødne lokaler og andre faciliteter, herunder faglokaler, udendørsanlæg og andre offentlige lokaler, til rådighed for fritidsundervisning og godkendte fritidsklubber.

Det er i § 32, stk. 2 fastsat, at kommunalbestyrelsen, efter regler fastsat af Landsstyret, skal stille de fornødne lokaler og andre faciliteter, herunder faglokaler, udendørsanlæg og andre offentlige lokaler, til rådighed for børne- og ungdomsorganisationer og folkeoplysningsvirksomhed.

Det er i § 33, stk. 1 fastsat, at kommunalbestyrelsen skal yde tilskud til driftsudgifter til lokaler og udendørsanlæg, der ejes eller lejes af børne- og ungdomsorganisationer.

Det er i § 33, stk. 3 fastsat, at kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til driftsudgifter for lokaler, der anvendes til kultur- og folkeoplysningsvirksomhed, herunder møde- og forsamlingshuse

Det er i § 34, stk. 1 fastsat, at Landsstyret kan yde tilskud til etablering og renovering af lokaler for børne- og ungdomsorganisationer.

Det er i § 34, stk. 3 fastsat, at Landsstyret kan yde tilskud til opførelse, renovering og indretning af lokaler, der anvendes til kultur- og folkeoplysningsvirksomhed, herunder møde- og forsamlingshuse.

Endelig er det om tilskud i forordningens § 35 fastsat, at såfremt kommunalbestyrelserne eller andre yder tilskud til etablering og renovering af lokaler eller idrætsanlæg, kan landsstyret refundere en del af det ydede tilskud.

I § 38 er der givet landsstyret hjemmel til at fastsætte regler om betingelser for tilskud og om administration efter forordningen. Der er i medfør heraf udstedt følgende administrative forskrifter:

- Selvstyrets bekendtgørelse nr. 19 af 8. oktober 2015 om medietilskud

I § 42, stk. 3 er det fastsat, at Bekendtgørelse nr. 8 af 5. april 1993 om valg af fritidsnævn ophæves med virkning fra 1. juli 2002, og at andre regler, der er fastsat i henhold til de i stk. 1 nævnte landstingsforordninger, forbliver i kraft, indtil de ændres eller ophæves ved regler

fastsat med hjemmel i den gældende eller andre landstingsforordninger. Dette betyder, at følgende administrative forskrifter fortsat er gældende:

- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 29 af 27. juni 1994 om betaling for deltagelse i fritidsundervisning
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. september 1988 om lokaler og udendørsanlæg til børne- og ungdomsorganisationer
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 18 af 16. maj 1989 om lærerråd og fælleslærerråd.
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 5. august 1992 om studerende ved Grønlands gymnasiale Uddannelser
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 37 af 26. november 1993 om prøveforberedende enkeltfagsundervisning til folkeskolens afgang- og udvidet afgangsprøve
- Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 28 af 27. juni 1994 om ændring af bekendtgørelse om studerende ved Grønlands gymnasiale Uddannelser
- Cirkulære nr. 23 af 26. juni 1980 om emnekreds for fritidsundervisning for voksne
- Cirkulære nr. 31 af 21. oktober 1980 om fritidsklubbers bestyrelse
- Cirkulære nr. 1 af 14. januar 1981 om indholdet af klubvedtægt for ikke-kommunale fritidsklubber
- Cirkulære nr. 13 af 4. september 1981 om affattelse af kommunernes plan for fritidsvirksomhed
- Cirkulære nr. 15 af 20. november 1981 om affattelse af kommunens plan for kultur- og folkeoplysning
- Cirkulære nr. 2 af 25. april 1985 om grønlandsk for ikke-grønlandsk talende voksne
- Cirkulære nr. 3 af 2. oktober 1997 om standardvedtægt for idrætshaller i Grønland.

For så vidt angår fritidshjem er disse reguleret ved en overgangsbestemmelse i Inatsisartutlov nr. 16 af 3. december 2012 om pædagogisk udviklende tilbud til børn i førskolealderen (Førskoleloven). Det er således fastsat i lovens § 32, stk. 3: ”Indtil en inatsisartutlov om organisering af fritidsvirksomhed vedtages, har kommunalbestyrelsen fortsat til opgave at henvise 7-15-årige børn til fritidshjem, jf. 8, stk. 1. Hvis kommunalbestyrelsen opretter en venteliste placeres disse børn i gruppe b, jf. § 9 stk. 1, nr. 2.”

Udover reguleringen i kultur- og fritidsforordningen er der foretaget regulering ved Inatsisartutlov nr. 10 af 22. november 2011 om fordeling af midler fra visse spil. Det er således fastsat i lovens § 1, stk. 1, at den andel, der udloddes årligt til Grønland i henhold til lov for Grønland om visse spil, fordeles Naalakkersuisut til følgende almennyttige formål:

- 1) 50 % til breddeidræt, herunder handicap- og ældreidræt,
- 2) 9,1 % til talent- og eliteidræt,
- 3) 13,6 % til børne- og ungdomsforeninger, og
- 4) 27,3 % til andre almennyttige formål, herunder kulturelle formål, folkeoplysningsformål, sygdomsbekæmpende og forebyggende formål, sociale formål, friluftformål og almennyttige forskningsformål.

Det er i lovens § 1, stk. 3 fastsat, at Naalakkersuisut kan indgå aftaler om ydelse af økonomiske bidrag til fonde og andre organisationer, der uddeler midler fra visse spil til almennyttige formål, mod at der kan ydes tilskud til almennyttige formål som nævnt i stk. 1. Det aftalte økonomiske bidrag fratrækkes den andel, der udloddes årligt til Grønland, inden fordeling som nævnt i stk. 1.

Det er i lovens § 2, stk. 1 fastsat, at de i § 1, stk. 1 nævnte puljer fordeles således:

- 1) den i § 1, stk. 1, nr. 1, nævnte pulje fordeles til Grønlands Idrætsforbund, der forestår den videre fordeling til breddeidræt, herunder handicap- og ældreidræt,
- 2) den i § 1, stk. 1, nr. 2, nævnte pulje fordeles til Elite Sport Greenland, der forestår den videre fordeling til talent- og eliteidræt,
- 3) den i § 1, stk. 1, nr. 3, nævnte pulje fordeles til Sorlak, der forestår den videre fordeling til børne- og ungdomsforeninger, og
- 4) den i § 1, stk. 1, nr. 4, nævnte pulje fordeles af Naalakkersuisut efter ansøgning.

I lovens § 8 er der givet Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte nærmere regler. Naalakkersuisut har med hjemmel heri udstedt Selvstyrets bekendtgørelse nr. 2 af 26. januar 2015 om tilskudsformer og tilskudsbetingelser m.v. vedrørende fordeling af midler fra visse spil.

Der er i finansloven for 2015 afsat midler til kultur- og fritidsvirksomhed, enten som en direkte bevilling eller som en del af en bevilling målrettet til kultur- og fritidsvirksomhed. Disse bevillinger er afsat på følgende hovedkonti:

- 40.90.10 Copydan aftale
- 40.91.03 Kursusvirksomhed
- 40.91.08 Kalaallisuuliornermik Ilinniarfik
- 40.92.11 Kunstskolen
- 40.94.10 Tilskud til refusion af NCB afgifter og produktion af musik
- 40.94.11 Nunatta Atuagaateqarfia
- 40.94.15 Aftalebundne tilskud til kulturområdet
- 40.94.18 Katuaq
- 40.94.21 Tilskud fra Grønlands andel af tips- og lottoomsætningen i Danske Spil A/S
- 40.94.22 Grønlands andel af omsætningen i Danske Spil A/S
- 40.94.26 Rettighedspenge til digitale programmer
- 40.95.01 Andre tilskud til kultur
- 40.95.05 Grønlands Nationalteater

Grønland har desuden tilsluttet sig en række internationale konventioner og traktater, der vedrører kunst og kultur. Blandt disse har følgende særlig betydning for kulturområdet:

- FN's internationale konvention af 16. december 1966 om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Konventionen forpligter de kontraherende stater til at sikre dets borgere grundlæggende økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder.

- UNESCO's konvention af 20. oktober 2003 om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed. Konventionen understreger landenes ret til at føre kulturpolitik. Konventionen fremhæver kulturens og kulturpolitikens betydning og bekræfter staters rettigheder, pligter og muligheder i forbindelse med fremme og beskyttelse af kulturel mangfoldighed, herunder i form af statsstøtte.
- UNESCO's konvention af 17. oktober 2003 til beskyttelse af den immaterielle kulturarv. Konventionens formål er at beskytte den immaterielle kulturarv, fremme respekten for de relevante samfunds, grupper og enkeltpersoners immaterielle kulturarv, øge bevidstheden om vigtigheden af den immaterielle kulturarv på lokalt, nationalt og internationalt plan og om sikring af gensidig påskønnelse af denne kulturarv og at tilvejebringe internationalt samarbejde og bistand.

Derudover findes et 3-årig Protokollat fra 3. november 2010 til samarbejdsaftale mellem Island, Færøerne og Grønland om kultur, uddannelse og forskning. Protokollatet er senere forlænget med 1 år. Formålet med samarbejdsaftalen er, at det skal gøres muligt for kunstnere og kulturarbejdere i hvert af de tre lande at søge inspiration fra de øvrige vestnordiske lande og at viderebringe viden og erfaringer til kulturmiljøet i modtagerlandet. Der vil i 2016 blive indgået en ny samarbejdsaftale mellem Island, Færøerne og Grønland.

Det kan desuden oplyses, at Grønland har tiltrådt FN Konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder, som i artikel 31 behandler barnets ret til bl.a. at lege og dyrke fritidsinteresser, som er passende for barnets alder og til frit at kunne deltage i det kulturelle og kunstneriske liv.

b) Forslaget

Forslaget viderefører en række af de regler, der gælder i henhold til Kultur- og fritidsforordningen. Men der er i forhold hertil sket en fokusering ved, at forslaget alene omfatter den del af kultur- og fritidsvirksomhed, der ikke omhandler kunstnerisk virksomhed og idræt og motion, idet regler herom er foreslået fastsat særskilt i rammelove om disse to områder.

Forslaget bygger i øvrigt i vid udstrækning på reglerne i den gældende Kultur- og fritidsforordning og en række regler er videreført derfra. Der er dog også sket en væsentlig udbygning og præcisering i forhold til den regulering, der er foretaget i Kultur- og Fritidsforordningen. Det kan i den forbindelse nævnes, at

- anvendelsesområdet er blevet præciseret, bl.a. ved indarbejdelse af definition af centrale begreber
- det er fastsat, at loven både finder anvendelse på og skal fremme kultur- og fritidsvirksomhed
- der er fastsat regler om Naalakkersuisuts overordnede ansvar
- der er fastsat regler om, hvordan Naalakkersuisut kan efterleve sine forpligtelser efter loven

- bestemmelsen om kommunalbestyrelsens overordnede ansvar er blevet præciseret og uddybet
- der er fastsat en forpligtelse til offentliggørelse af den af kommunalbestyrelsen årligt udarbejdede plan for kultur- og fritidsvirksomhed i kommunen
- der er fastsat regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal henholdsvis kan efterleve sine forpligtelser efter loven
- bestemmelserne om tilskud til fysiske rammer er blevet præciseret og uddybet
- der er indsat særskilt hjemmel til, at Naalakkersuisut i samråd med kommunalbestyrelserne kan fastsætte regler om tilskud til anlæg, reovering og drift af bygninger, lokaler og andre fysiske rammer, der anvendes til kultur- og fritidsvirksomhed
- bestemmelserne om tilskud til aktiviteter er blevet præciseret og uddybet
- der er fastsat regler om, at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne ved uddeling af tilskud så vidt muligt skal tilgodese aktiviteter, der involverer børn og unge, personer med funktionshindringer og socialt udsatte grupper.
- der er fastsat hjemmel til, at Naalakkersuisut kan yde tilskud til kultur- og fritidsvirksomhed uden for Grønland
- der er indsat særskilt hjemmel til, at Naalakkersuisut i samråd med kommunalbestyrelserne kan fastsætte regler om tilskud til aktiviteter inden for kultur- og fritidsvirksomhed
- der er foretaget præcisering af, at fritidsundervisning er en ikke studie og erhvervs-kompetencegivende undervisning
- der er foretaget en indskrænkning af de former fritidsundervisningen kan tilrettelægges som, idet voksenhøjskole, enkeltfagsundervisning, specialundervisning og erhvervsmæssigt kursus er udgået
- der er foretaget forenkling og præcisering af reglerne om godkendelse af oprettelse og nedlæggelse af fritidsundervisningshold
- bestemmelsen om kommunalbestyrelsens opkrævning af betaling for deltagelse i fritidsundervisning er ændret fra at være en forpligtelse til at være en mulighed
- hjemlen til at fastsætte regler om betaling for deltagelse i fritidsundervisning er ændret fra at være en forpligtelse til regeludarbejdelse til at være en mulighed herfor
- der er indarbejdet regler om fritidshjem
- bestemmelserne om benyttelse af fritidsklubber er præciseret og uddybet
- hjemlen til at fastsætte regler om størrelsen af betalingen for benyttelse af fritidsklubber er udvidet, og Naalakkersuisuts regeludstedelse skal ske i samråd med kommunalbestyrelserne
- der er indsat en hjemmel til at fastsætte regler om afgrænsning af børne- og ungeorganisationer i forhold til idrætsorganisationer
- der er fastsat et særskilt kapitel om finansiering og administration, og der er heri som noget nyt fastsat, at Naalakkersuisuts tilskud til kultur- og fritidsvirksomhed sker inden for en på finansloven hertil fastsat bevilling
- der er fastsat regler om regnskab og revision

- det er præciseret, at Naalakkersuisuts afgørelser heller ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Klagebestemmelserne videreføres i øvrigt.

Som i Landstingsforordningen om kultur- og fritidsvirksomhed er der indsat en hjemmel til, at Naalakkersuisut kan lave forsøgsordninger, herunder yde tilskud til forsøgsvirksomhed.

Det er også videreført, at Naalakkersuisut fører overordnet tilsyn med kommunernes forvaltning af loven og vil kunne afkræve oplysninger, der anses nødvendige for at varetage tilsynsopgaven.

Forslaget foreslås at træde i kraft den 1. januar 2017.

2.1 Anvendelsesområde og definitioner

I forslagets § 1, stk. 1 foretages der en afgrænsning af lovens anvendelsesområde. Det fremgår således, at inatsisartutloven finder anvendelse på kultur- og fritidsvirksomhed. Det fastsættes samtidig, at inatsisartutloven skal fremme kultur- og fritidsvirksomhed. For at understøtte og skabe større forståelse af anvendelsesområdet, er de begreber, der indgår heri defineret i forslagets § 1, stk. 2-4. Det gælder således ”kultur- og fritidsvirksomhed”, ”folkeoplysning” og ”fritiden”.

2.2 Ansvars og opgavefordeling

I forslagets kapitel 2 fastsættes de offentlige myndigheders ansvars- og opgavefordeling. De offentlige myndigheder består af Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne. I forslagets § 2 fastsættes det, at Naalakkersuisut har det overordnede ansvar for, at der i hele landet ydes kultur- og fritidsvirksomhed i henhold til inatsisartutloven, og at Naalakkersuisut sammen med kommunalbestyrelserne skal medvirke til tilvejebringelse af gode rammevilkår herfor.

I forslagets § 3 er det fastsat, at kommunalbestyrelsen har det overordnede ansvar for kultur- og fritidsvirksomhed i kommunen og at kommunalbestyrelsen fastsætter mål og rammer herfor med henblik på at give kommunens borgere mulighed for at udvikle, udøve og benytte sig af en mangfoldighed af kulturelle tilbud. Bestemmelsen er videreført fra Kultur- og fritidsforordningens § 2, stk. 1. Sidste led er dog præciseret i forhold til den gældende formulering.

I forslagets § 4 er det fastsat, at kommunalbestyrelsen hvert år skal udarbejde en plan for kultur- og fritidsvirksomheden i kommunen, og at denne skal offentliggøres på kommunens hjemmeside. Bestemmelsen er videreført fra Kultur- og fritidsforordningens § 2, stk. 2, men kravet om offentliggørelse er nyt. Dette er med henblik på at sikre, at borgerne og andre myndigheder kan gøre sig bekendt hermed. Der er desuden som noget nyt givet Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om indhold og form af den nævnte plan.

I forslagets § 5, stk. 1 er der fastsat regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal efterleve sine forpligtelser i henhold til inatsisartutloven. Dette skal ske ved at stille egnede lokaler og

andre fysiske rammer til rådighed og ved at yde tilskud til driftsudgifter til lokaler og uden-dørsanlæg, der ejes eller lejes af børne- og ungdomsorganisationer. Dette er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 32 og § 33, stk. 1.

I forslaget § 5, stk. 2 er der fastsat regler om, hvordan kommunalbestyrelsen i øvrigt kan efterleve sine forpligtelser efter inatsisartutloven. Dette omhandler både fysiske rammer og aktiviteter. Der er her til dels tale om en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 33, stk. 3. Det er nyt i forhold til Kultur- og fritidsforordningen, at det også nævnes, at kommunalbestyrelsen kan medvirke til tilvejebringelse af egnede lokaler og andre fysiske rammer, der anvendes til kultur- og fritidsvirksomhed. Det er tillige nyt, at det også nævnes, at kommunalbestyrelsen i øvrigt kan yde økonomisk støtte og på anden vis stimulere til udvikling og produktion, udøvelse, benyttelse og formidling af kultur- og fritidsvirksomhed.

Der er som noget nyt i § 5, stk. 3 desuden givet Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens forpligtelse vedr. egnede lokaler og andre fysiske rammer i henhold til stk. 1.

Forslagets § 6 omhandler Naalakkersuisuts varetagelse af kommunalbestyrelsernes opgaver efter loven i områder uden for den kommunale inddeling. Der er her tale om en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 3.

2.4 Støtteberettigende virksomhed og støtteformer

Forslagets §§ 7-8 omhandler Naalakkersuisuts og kommunalbestyrelsens tilskud til fysiske rammer. Det er i § 7, stk. 1 opregnet, hvad der forstås ved fysiske rammer. For så vidt angår tilskud fra Naalakkersuisut er der tale om en videreførelse af Kultur- og Fritidsforordningens § 34, stk. 1 og 3. Dog er det nyt, at Naalakkersuisut også kan yde tilskud til drift. For så vidt angår tilskud fra kommunalbestyrelserne er der tale om muligheder, der supplerer de forpligtelser og mulighederne hidtil har haft i henhold til Kultur- og fritidsforordningen. Bestemmelsen i § 7, stk. 2 om Naalakkersuisuts mulighed for at refundere tilskud, der er ydet af kommunalbestyrelserne eller andre, er videreført fra Kultur- og fritidsforordningens § 35, dog således at den nu også omhandler tilskud til drift.

Forslagets § 8 giver som noget nyt Naalakkersuisut mulighed for efter samråd herom med kommunalbestyrelserne at fastsætte regler om tilskud til fysiske rammer.

Forslagets § 9 omhandler tilskud til aktiviteter. Bestemmelsen er udtryk for en betydelig udvidelse i forhold til Kultur- og fritidsforordningens § 30. Der er som noget nyt i stk. 2 fastsat hjemmel til, at Naalakkersuisut kan give tilskud til kultur- og fritidsvirksomhed uden for Grønland. I stk. 3 er det som noget nyt fastsat, at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen ved uddeling af tilskud så vidt muligt skal tilgodese aktiviteter, der involverer børn og unge, personer med funktionshindringer og socialt udsatte grupper. Reglerne i stk. 4, om, at Naalakkersuisut så vidt muligt skal tilgodese aktiviteter, der er landsdækkende eller omfatter

aktiviteter i to eller flere kommuner er videreført fra Kultur- og fritidsforordningens § 30, stk. 2, dog med mindre ændring. Det samme gælder bestemmelsen i stk. 5 om, at tilskud ikke kan ydes til politiske, religiøse eller fagforeningsmæssige formål. Der er her tale om en videreførelse fra Kultur- og fritidsforordningens § 30, stk. 4. Som noget nyt er der i stk. 6 givet Naalakkersuisut en særskilt hjemmel til i samråd med kommunalbestyrelserne at fastsætte regler om tilskud til aktiviteter inden for kultur- og fritidsvirksomhed.

2.5 Fritidsundervisning

Bestemmelserne om fritidsundervisning i forslaget kapitel 4 bygger på reglerne herom i Kultur- og fritidsforordningens kapitel 3.

Ved definitionen af fritidsundervisning i forslaget § 10, stk. 1 er der foretaget en præcisering af, at undervisningen er en ikke studie- og erhvervskompetencegivende undervisning. Det har været en del af formålet med revision af lovgivningen, at kompetencegivende undervisning ikke skal være en del af fritidsvirksomheden men reguleret i uddannelseslovgivningen.

I forslaget § 10, stk. 2 er der fastsat regler om, hvordan fritidsundervisning kan tilrettelægges. Dette er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 4. I forhold til den opregning der er foretaget der, er der sket en indskrænkning, idet voksnehøjskole, enkeltfagsundervisning, specialundervisning og erhvervmæssigt kurser er udgået. Dette som følge af, at disse forhold reguleres i anden lovgivning.

Bestemmelserne i forslaget §§ 11-19 omhandler godkendelse af oprettelse af fritidsundervisningshold, nedlæggelse af sådanne hold og bestemmelser om, hvad der forstås ved de enkelte typer af fritidsundervisning. Der er her tale om en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens §§ 5-16. Der er dog i forhold hertil søgt tilvejebragt en mere enkel systematik ved at samle flere forhold af generel karakter i den indledende bestemmelse om betingelserne for oprettelse af fritidsundervisningshold.

Bestemmelsen i forslaget § 19 om opkrævning af betaling for deltagelse i fritidsundervisning er ændret, således at det nu alene er en mulighed, mens det i henhold til Kultur- og fritidsforordningens § 16, stk. 1 er en forpligtelse for kommunalbestyrelsen. Tilsvarende er bemyndigelsesbestemmelsen i forslaget § 19, stk. 2 ændret, således at det nu også alene er en mulighed for, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler, mens det i henhold til Kultur- og fritidsforordningens § 16, stk. 2 er en forpligtelse.

2.6 Fritidshjem

Bestemmelserne i forslaget §§ 20-31 omhandler fritidshjem.

Fritidshjem var indtil 1. januar 2009 reguleret i landstingsforordning nr. 7 af 21. maj 2002 om daginstitutioner, dagpleje m.v. Forordningen pålagde i § 1, stk. 1 kommunalbestyrelserne at sikre det fornødne antal dagtilbud til børn under 15 år, der har behov for pasning eller social-

pædagogiske fritidstilbud, herunder også tilbud af forebyggende karakter, som ikke dækker et egentligt pasningsbehov. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at daginstitutioner kan være vuggestuer, børnehaver og fritidshjem.

Landstingsforordningen om daginstitutioner, dagpleje m.v. blev ophævet samtidig med vedtagelsen af Landstingsforordning nr. 10 af 5. december 2008 om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen. Forordningens anvendelsesområde er førskolebørn, som i forordningen defineres som børn i alderen 0-6 år, eller indtil undervisningspligten indtræder i henhold til landstingsforordning om folkeskolen. Da forordningen således ikke længere omfatter børn op til 15 år, men fritidshjemmene ønskedes opretholdt lovgivningsmæssigt, blev der indsat en overgangsbestemmelse herom i forordningens § 31, stk. 3. Bestemmelsen fastsætter følgende: ”Indtil en landstingsforordning om organisering af fritidsvirksomhed vedtages, har kommunalbestyrelsen fortsat til opgave at henvise 7-15 årige børn til fritidshjem, jf. § 9, stk. 1. Hvis kommunalbestyrelsen opretter en venteliste placeres disse børn i gruppe b, jf. § 10, stk. 1, nr. 2”. Ved vedtagelsen af Inatsisartutlov nr. 16 af 3. december 2012 om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen, blev overgangsbestemmelsen ved § 32, stk. 3 videreført.

Med forslaget indarbejdes der bestemmelser om fritidshjem. Disse er udarbejdet med afsæt i de regler, der gælder for daginstitutioner, der er omfattet af landstingsforordningen om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen.

Der er således i forslaget medtaget bestemmelser om, hvad der forstås ved et fritidshjem, organisationsform, fysiske rammer, godkendelsesbevis, benyttelse, betalingspligt, optagelse og opsigelse, løbende evaluering og overgang fra fritidshjem til andet tilbud. Der er desuden fastsat hjemmel til, at Naalakkersuisut efter samråd herom med kommunalbestyrelsen kan fastsætte regler om fritidshjems ledelse og administration, herunder om kompetencekrav, om personalenormering og om brugerforsamlinger.

2.7 Fritidsklubber

Bestemmelserne i forslagets §§ 32-35 omhandler fritidsklubber.

Bestemmelserne er i vid udstrækning udtryk for en videreførelse af de hidtil gældende regler herom i Kultur- og Fritidsforordningens kapitel 4. Det er som noget nyt præciseret, at benyttelse af fritidsklub sker uden betaling herfor.

2.8 Børne- og ungdomsorganisationer

I forslagets kapitel 7 er der fastsat regler om børne- og ungdomsorganisationer, herunder om hvad der forstås ved sådanne organisationer. Der er tale om en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens regler herom i §§ 21-23. Som noget nyt er der indsat en bestemmelse om, at Naalakkersuisut fastsætter regler om afgrænsning i forhold til idrætsorganisationer.

2.9 Finansiering og administration

I forslaget kapitel 8 er der fastsat regler om finansiering og administration, hvori det fastsættes, at alle udgifter til kultur- og fritidsvirksomhed påhviler kommunerne, for så vidt der ikke er udtrykkelig lovhjemmel for, at udgifterne helt eller delvist påhviler Selvstyret eller andre. Det er desuden fastsat, at Selvstyret og kommunerne vil kunne indgå aftaler om lovpålagte opgaver mod betaling. Det er tillige fastsat, udgifterne i områder uden for den kommunale inddeling afholdes af Naalakkersuisut. Disse regler er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 37. Som noget nyt er det fastsat, at Naalakkersuisuts tilskud til kultur- og fritidsvirksomhed sker indenfor en på finansloven hertil fastsat bevilling.

2.10 Regnskab og revision

I forslaget kapitel 9 er der fastsat regler om regnskab og revision, herunder om bekræftelse på, at tilskud er anvendt til det bevilgede formål og om at tilskud i nærmere opregnede situationer kan kræves helt eller delvist tilbagebetalt.

Der er tillige fastsat bestemmelse om Naalakkersuisut kan fastsætte regler om bekræftelse af og dokumentation for tilskudsanvendelse, herunder krav om aflæggelse af regnskab og revision og regler om tilbagebetaling af tilskud.

2.11 Klage

I forslaget § 42, stk. 1 er det fastsat, at Naalakkersuisuts og kommunalbestyrelsernes afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

I § 42, stk. 2 er det fastsat, at afgørelser, der er truffet af kommunalbestyrelsen vedr. opgaver, der efter aftale med Naalakkersuisut er overdraget til kommunalbestyrelserne, inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse kan indbringes for Naalakkersuisut.

Dette er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 40. Det er dog nyt, at det er fastsat, at Naalakkersuisuts afgørelser heller ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Dette er dog en kodificering af praksis.

2.12 Forsøgsordninger

I forslaget kapitel 11 er der fastsat regler om muligheden for at lave forsøgsordninger, herunder om muligheden for at yde tilskud hertil. Dette er en videreførelse af reglerne herom i Kultur- og fritidsforordningens § 39.

2.13 Tilsyn

Det er fastsat i forslaget § 44, at Naalakkersuisut fører overordnet tilsyn med kommunernes forvaltning af loven og vil kunne afkræve en kommunalbestyrelse oplysninger, der anses nødvendige for at varetage sine opgaver efter loven. Dette er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 36. Det er dog som noget nyt præciseret, at Naalakkersuisut fører over-

ordnet tilsyn med kommunalbestyrelsernes forvaltning af loven. Dette er dog en kodificering af praksis.

2.14 Ikrafttræden

I forslaget kapitel 13 er der fastsat ikrafttrædelses-, overgangs- og ophævelsesbestemmelser. Det er herved fastsat, at Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2017.

Det er desuden fastsat, at den gældende landstingsforordning om kultur- og fritidsvirksomhed og §§ 9-10 i landstingsforordning nr. 5 af 9. april 1992 om fritidsvirksomhed ophæves, dog ikke for så vidt angår idræt og motion.

Endelig er det fastsat, at regler, der er fastsat eller opretholdt i medfør af landstingsforordning nr. 10 af 21. maj 2002 om kultur- og fritidsvirksomhed, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af inatsisartutloven eller anden lovgivning.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke at få økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Forslaget er således udtryk for en videreførelse af den ansvars- og kompetencefordeling mellem Naalakkersuisut og kommunalbestyrelserne, der er gældende i Kultur- og fritidsforordningen.

Der er som noget nyt indsat en bestemmelse i forslaget § 2 om Naalakkersuisuts overordnede ansvar på området, og om hvordan Naalakkersuisut kan efterleve sine forpligtelser i henhold til inatsisartutloven. Dette er udtryk for en kodificering af praksis og medfører ikke absolutte forpligtelser for Naalakkersuisut. Det er således alene fastsat, at Naalakkersuisut skal medvirke til tilvejebringelse af gode rammevilkår for kultur- og fritidsvirksomhed, og at Naalakkersuisut kan efterleve sine forpligtelser på nærmere opregnede måder.

Der er som noget nyt desuden indsat en bestemmelse i forslaget § 9, stk. 3 om, at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen ved uddeling af tilskud til aktiviteter indenfor kultur- og fritidsvirksomhed så vidt muligt skal tilgodese aktiviteter, der involverer børn og unge, personer med funktionshindringer og socialt udsatte grupper. Dette medfører ikke i sig selv forøgede udgifter, idet en sådan forpligtelse vil kunne efterleves ved en prioritering indenfor de givne bevillingsmæssige rammer.

Der er i forslaget indarbejdet bestemmelser om fritidshjem. Bestemmelserne herom tager afsæt i de regler, der gælder for pædagogiske udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen, og er udtryk for en kodificering af hidtidig praksis, hvorfor bestemmelserne ikke medfører merudgifter.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervs-
livet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at medføre miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

Forslaget forventes at have positiv effekt på folkesundhed, da deltagelse i kultur- og fritidsaktiviteter vil bidrage til den enkeltes trivsel.

6. Konsekvenser for borgerne

Borgerne vil opleve klarere rammer for det offentliges ansvar, kompetencer og opgaver vedr. kultur- og fritidsvirksomhed.

Bestemmelsen i forslaget § 9, stk. 3 om, at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen ved uddeling af tilskud til aktiviteter indenfor kultur- og fritidsvirksomhed så vidt muligt skal tilgode aktiviteter, der involverer børn og unge, personer med funktionshindringer og socialt udsatte grupper må forventes at medføre en forbedring af disse gruppers tilbud på området.

Bestemmelsen i forslaget § 4, stk. 1, sidste pkt. om, at kommunalbestyrelsen skal offentliggøre sin årlige plan for kultur- og fritidsvirksomheden i kommunen må formodes at give lokalbefolkningen mulighed for at få indblik i kommunens planer på området.

Bestemmelserne om fritidshjem i forslaget kapitel 5 vil medføre en klarhed over, hvad der forstås ved et fritidshjem, hvad fritidshjem skal varetage af opgaver, hvordan fritidshjemmene kan drives, hvilke krav der er til fritidshjemmenes fysiske rammer, hvilke regler der gælder for benyttelse af fritidshjem, hvilke regler der gælder for optagelse og opsigelse, og hvordan barnets eller den unges udvikling evalueres.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at medføre andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været i høring i perioden 17. december 2015 – 21. januar 2016.

Forslaget har været til høring hos følgende høringsparter:

Formandens Departement	Departementet for Sundhed
Departementet for Bolig, Byggeri og Infrastruktur	Finansdepartementet
Råstofdepartementet	Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug
Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel	Departementet for Familie, Ligestilling og Sociale Anliggender

Departementet for Natur, Miljø og Justitsområdet	Udenrigsdirektoratet
KANUKOKA	Kommune Kujalleq
Kommuneqarfik Sermersooq	Qeqqata Kommune
Qaasuitsup Kommunia	KANUNUPE
Pædagogernes Forening	KNAPK
Eqqumiitsuliornikkut Pinngorartitsisut Ingerlatsisullu (EPI)	Sammenslutningen for korforening
Film.gl	KIMIK
Kalaallit Atuakkiortut	Grønlands Musikerforbund
Midtgrønlands sangkor	Det Grønlandske Landsbibliotek
Grønlands Nationalmuseum og Arkiv	Museumsnævnet
Sammenslutningen af Lokalmuseer, NUKA-KA	NAPA
Katuaq	Taseralik
Sermermiut	Grønlands Nationalteater
Sulisartut Højskolia	Knud Rasmussenip Højskolia
Avannaani Ilinniarnertuunngorniarfik/Nordgrønlands Gymnasium	Qeqqani Ilinniarnertuunngorniarfik/Midtgrønlands Gymnasiale Skole
Kalaallit Nunaanni Teknikimik Ilinniarfik (KTI)	Campus Kujalleq
INUILI	Søfartsskolen
NI-Nuuk	Center for Sundhed
Ilisimatusarfik	Perorsaanermik Ilinniarfik
Fåreholderskolen	Imarsionermik Ilinniarfik
Kunstsikolen	NUSUKA
Grønlands Erhverv (GA)	SIK
ASG	IMAK
AK	Pædagogernes Forening NPK
ILI ILI	Avalak
Sprogcentret	MIO
Grønlands Råd for Menneskerettigheder	Rigsombudsmanden i Grønland
Pr.gl	MIBB Bedre Børneliv
Børne- og Ungeorganisationen NANU	Sorlak
Grønlands Idræts-Forbund	Elite Sport Greenland
ICC	Visit Greenland
Center for National Vejledning	Oqaatsinik Pikkorissarfik
Sermitsiaq/AG	Grønlands Nationalteater

Der er indkommet 18 høringsvar, hvoraf følgende ingen bemærkninger havde:

Departementet for Familie, Ligestilling og Sociale Anliggender, Departementet for Sundhed, Udenrigsdirektoratet, Rigsombudsmanden i Grønland, Qeqqata Kommunia, ICC Greenland, Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked og Handel

Følgende høringsparter havde bemærkninger til forslaget: Børnetalsmanden (MIO), KANUKOKA, Qaasuitsup Kommunia, De Grønlandske Museers Sammenslutning (NUKAKA), Grønlands Erhverv (GE), SIK, ASG, IMAK, Grønlands Kunstnersammenslutning (KIMIK), Grønlands Nationalteater, Eqqumiitsuliornikkut Pinngorartitsisut Ingerlatsisullu (EPI) og ledende skoleinspektør ved Juunarsip Atuarfia i Qasigiannnguit

Høringssvarene og den lovtekniske gennemgang har givet anledning til enkelte ændringer i forslaget og tilhørende bemærkninger.

I § 10, stk. 1 er ”ikke kompetencegivende undervisning” ændret til ”ikke studie- og erhvervs-kompetencegivende undervisning”. Dette er sket for at tydeliggøre, at anden kompetencegivende undervisning fortsat er omfattet af inatsisartutloven. Som konsekvens er § 1, stk. 1 ændret fra ”ikke kompetencegivende fritidsundervisning” til ”fritidsundervisning”, idet fritidsundervisning netop defineres nærmere i § 10, stk. 1.

I § 26, stk. 3 er der tilføjet en henvisning til § 27, stk. 4. Dette er for at tydeliggøre, at optagelseskompetencen for private fritidshjem ikke omfatter ret til at afvise at modtage børn, hvis der er plads i fritidshjemmet.

I § 45, stk. 2 er det præciseret, at ophævelsen af Landstingsforordning nr. 10 af 21. maj 2002 om kultur- og fritidsvirksomhed ikke gælder for idræt og motion. Dette skyldes, at idræt og motion ikke er omfattet af lovforslaget. Det skal i denne forbindelse oplyses, at idræt og motion fremover forventes reguleret ved et samtidig med dette forslag fremsat forslag til Inatsisartutlov om idræt og motion.

Om høringssvarene og kommenteringen heraf henvises i øvrigt til det herom udarbejdede høringssvarnotat, bilag 1.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Bestemmelsen om anvendelsesområdet tjener et dobbelt formål, nemlig at afgrænse anvendelsesområdet og at signalere et overordnet formål med inatsisartutloven.

Definitionen af ”kultur- og fritidsvirksomhed” tager afsæt i den afgrænsning, der hidtil har været foretaget i Kultur- og fritidsforordningen. Dog er kunst, idræt, højskoleophold, lokal museumsvirksomhed og folkebiblioteksvirksomhed ikke nævnt, da disse områder reguleres eller er foreslået reguleret i anden lovgivning.

Folkeoplysning er fremhævet som et område, der indgår i kultur- og fritidsvirksomhed, hvilket hidtil har indgået som en del af begrebet kultur- og folkeoplysningsvirksomhed. Folkeoplysning bliver af samme grund defineret i § 1, stk. 3.

Derudover nævnes arrangementer med kulturelt indhold og andre almene kulturelle aktiviteter i fritiden, herunder ikke-kompetencegivende fritidsundervisning, fritidshjem, fritidsklubber og børne- og ungeorganisationer. Alle aktiviteter foregår i fritiden, hvorfor fritiden er defineret i forslaget § 1, stk. 4.

Til stk. 2

Bestemmelsen definerer, hvad der forstås ved kultur- og fritidsvirksomhed.

Dette omfatter for det første folkeoplysning, som er defineret i forslaget § 1, stk. 3.

For det andet omfatter det arrangementer med kulturelt indhold. Dette kan eksempelvis være nationaldagsfejring, kulturnat-aktiviteter, festivaler, byfester, lokalhistoriske byvandring, foreningsarrangementer m.v.

For det tredje omfatter det andre almene kulturelle aktiviteter i fritiden, herunder ikke kompetencegivende fritidsundervisning, fritidshjem, fritidsklubber og børne- og ungeorganisationer. Der henvises i bestemmelsen her til kapitel 4-7, hvori disse forhold er nærmere reguleret.

Til stk. 3

Bestemmelsen definerer, hvad der forstås ved folkeoplysning. Der er ved definitionen både angivet, hvori folkeoplysningsaktiviteter kan bestå, og hvad formålet med disse skal være for at det kan betegnes folkeoplysning. Det centrale heri er, at folkeoplysningen både tjener et formål, der omhandler borgerens mulighed for at deltage aktivt i samfundet og formål, der omhandler borgerens mulighed for at øge sin faglige og kulturelle indsigt og færdigheder.

Til stk. 4

Bestemmelsen definerer, hvad der forstås ved fritiden. Definitionen er foretaget som en negativ afgrænsning i forhold til aktiviteter, der indgår som en del af forskellige former for læringsforløb eller arbejde.

Til stk. 5

Bestemmelsen er sammen med den positive afgrænsning af anvendelsesområdet i stk. 1 og definitionerne i stk. 2-4 med til at afgrænse inatsisartutlovens anvendelsesområde. Kultur- og fritidsvirksomhed, der er reguleret ved anden lovgivning kan eksempelvis være lovgivningen om radio- og tv- virksomhed, lovgivningen om biblioteksvæsen, lovgivningen om museums- væsen og ved vedtagelsen af de fremsatte forslag til rammelove herom også lovgivningen om kunstnerisk virksomhed og om idræt og motion.

Til § 2

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny og har til formål at fastslå, at Naalakkersuisut har et overordnet ansvar for kultur- og fritidsvirksomhed på landsplan.

Med formuleringen ”ydes kultur- og fritidsvirksomhed” er det tilsigtet sikret, at der gives tilbud til borgerne inden for kultur- og fritidsområdet.

Varetagelsen af dette ansvar kan ske både gennem sikring af, at kommunerne varetager de opgaver i henhold til inatsisartutloven, som de er pålagt, og ved at Naalakkersuisut selv foretager sig handlinger. Om det sidste er der fastsat bestemmelser i lovens § 2, stk. 2, som fastsætter, hvordan Naalakkersuisut kan efterleve sine forpligtelser i henhold til inatsisartutloven.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og fastsætter, hvordan Naalakkersuisut kan efterleve sine forpligtelser i henhold til inatsisartutloven. Ved forpligtelser i henhold til inatsisartutloven er navnlig tænkt på de forpligtelser, der er fastsat i stk. 1, i § 6 og § 9, stk. 3-5.

Det fremgår af nr. 1, at Naalakkersuisut kan yde økonomisk støtte og på anden vis stimulere til udvikling og produktion, udøvelse, benyttelse og formidling af kultur- og fritidsvirksomhed. ”På anden vis stimulere til” vil kunne være gennem politikformulering herom, gennem kampagner og gennem motivation og tilskyndelse.

Det fremgår af nr. 2, at Naalakkersuisut kan medvirke til tilvejebringelse af egnede lokaler og andre fysiske rammer. Tilsvarende fremgår det af nr. 3, at Naalakkersuisut kan stille egnede lokaler og fysiske rammer til rådighed. Disse bestemmelser skal ses i sammenhæng med reglerne i forslaget § 7 om tilskud til anlæg, renovering og drift af bygninger, lokaler og andre fysiske rammer, der anvendes til kultur- og fritidsvirksomhed.

Naalakkersuisut kan desuden i henhold til nr. 4 yde faglig konsulenttjeneste til kommunerne. Faglig konsulenttjeneste kan både være i forhold til administrative og praktiske forhold relateret til kultur- og fritidsområdet. Det kan eksempelvis være vedr. udformning af politikker og strategier, lokale tilskudsregler og om byggetekniske forhold relateret til anlæg, renovering og drift af bygninger, lokaler og andre fysiske rammer.

Naalakkersuisut kan endelig i henhold til nr. 5 tilbyde relevante uddannelses-, videreuddannelses- og efteruddannelsesstilbud. Dette kan eksempelvis være administrative kurser om tilskudsadministration, faglige kurser om tilrettelæggelse og afvikling af fritidsundervisning m.v.

Til § 3

Bestemmelsen er videreført fra Kultur- og fritidsforordningens § 2, stk. 1. Sidste led er dog præciseret i forhold til den gældende formulering. Det er således præciseret, at fastsættelsen af mål og rammer sker for at give kommunens borgere mulighed for at udvikle, udøve og benytte sig af en mangfoldighed af kulturelle tilbud. Med denne formulering er det tilsigtet signaleret, at forpligtelserne i forhold til borgerne i kommunen både går på deres muligheder for selv at være en del af kulturtilbuddet og på at kunne benytte sig af dem.

Til § 4

Til stk. 1

I forslaget § 4, stk. 1 er det fastsat, at kommunalbestyrelsen hvert år skal udarbejde en plan for kultur- og fritidsvirksomheden i kommunen, og at denne skal offentliggøres på kommunens hjemmeside. Bestemmelsen er videreført fra Kultur- og fritidsforordningens § 2, stk. 2, men kravet om offentliggørelse er nyt. Dette er med henblik på at sikre, at borgerne og andre myndigheder kan gøre sig bekendt hermed.

Til stk. 2

Der er givet Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om indhold og form af den i stk. 1 nævnte plan.

Der er ved Cirkulære nr. 13 af 4. september 1981 fastsat regler om affattelse af kommunernes plan for fritidsvirksomhed. Der er ved cirkulære nr. 15 af 20. november 1981 fastsat regler om

affattelse af kommunens plan for kultur- og folkeoplysning. Cirkulæret vil ved ny regelfastsættelse blive erstattet af en bekendtgørelse.

Til § 5

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, hvordan kommunalbestyrelsen skal efterleve sine forpligtelser i henhold til inatsisartutloven. Dette er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 32 og § 33, stk. 1. Det er som noget nyt tilføjet, at der skal være tale om egnede lokaler og andre fysiske rammer. Forpligtelsen til at stille de fornødne lokaler og andre fysiske rammer til rådighed skal ses i lyset af, at varetagelsen af kultur- og fritidsvirksomhed er et kommunalt ansvarsområde. Dette ses også af bestemmelsen om finansiering og administration i forslaget § 39, stk. 1.

”Lokaler og andre fysiske rammer” skal ses i overensstemmelse med eksemplificeringen heraf i § 7, stk. 1.

For så vidt angår lokaler og udendørsanlæg, der ejes eller lejes af børne- og ungeorganisationer, er der ved Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 27. september 1988 om lokaler og udendørsanlæg til børne- og ungdomsorganisationer fastsat regler herom for så vidt angår netop børne- og ungdomsorganisationer.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at der skal være tale om egnede lokaler og udendørsanlæg med fornødent udstyr, og at det omfatter birum samt lys, varme, bad, rengøring, inventar, undervisningsmateriel og fornødent tilsyn, herunder pedelbistand.

Det fremgår endvidere af bekendtgørelsen, at der kan opkræves leje for benyttelse af de anviste lokaler til dækning af anlæggets drift, herunder vedligeholdelse, opvarmning, belysning, rengøring, vand, renovation og andre udgifter.

Det er endvidere fastsat, at der til børne- og ungdomsorganisationer i kommunen, der som led i arbejdet med børn og unges fritidsbeskæftigelse anvender kommunale, ejer eller lejer lokaler eller udendørsanlæg, af kommunalbestyrelsen ydes et tilskud med indtil 75 % af de afholdte udgifter.

Det er endvidere præciseret, at tilskuddet ydes til egentligt børne- og ungdomsarbejde og ikke kan ydes til festlige sammenkomster, dansemikker og lignende.

Det er endelig fastsat, at der til eget hus ydes tilskud til almindelig vedligeholdelse af huset, opvarmning, belysning, rengøring, vand, renovation og andre udgifter vedr. huset, og at der efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse ydes tilskud til renter af gæld, men at der ikke kan ydes tilskud til afdrag af gæld.

Til stk. 2

Med bestemmelsen er der fastsat regler om, hvordan kommunalbestyrelsen i øvrigt kan efterleve sine forpligtelser efter inatsisartutloven. Dette omhandler både fysiske rammer og aktiviteter. Der er her til dels tale om en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 33, stk. 3. Det er nyt i forhold til Kultur- og fritidsforordningen, at det også nævnes, at kommunalbestyrelsen kan medvirke til tilvejebringelse af egnede lokaler og andre fysiske rammer, der anvendes til kultur- og fritidsvirksomhed. Det er tillige nyt, at det også nævnes, at kommunalbestyrelsen i øvrigt kan yde økonomisk støtte og på anden vis stimulere til udvikling og produktion, udøvelse, benyttelse og formidling af kultur- og fritidsvirksomhed.

Til stk. 3

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut hjemmel til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens forpligtelse vedr. egnede lokaler og andre fysiske rammer i henhold til stk. 1. Bestemmelsen er ny.

Til § 6

Til stk. 1

Bestemmelsen omhandler Naalakkersuisuts varetagelse af kommunalbestyrelsernes opgaver efter loven i områder uden for den kommunale inddeling. Der er her tale om en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 3, stk. 1.

Til stk. 2

Bestemmelsen omhandler Naalakkersuisuts mulighed for efter aftale herom med kommunalbestyrelsen i en eller flere kommuner at lade disse overtage løsningen af de opgaver, som efter stk. 1 påhviler Naalakkersuisut. Der er her tale om en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 3, stk. 2.

Til § 7

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen kan yde tilskud til anlæg, reovering og drift af bygninger, lokaler og andre fysiske rammer, der anvendes til kultur- og fritidsvirksomhed, herunder fritidshjem, fritidsklubber, udstillingslokaler, øvelokaler og møde- og forsamlingshuse.

For så vidt angår tilskud fra Naalakkersuisut er der tale om en videreførelse af Kultur- og Fritidsforordningens § 34, stk. 1 og 3. Dog er det nyt, at Naalakkersuisut også kan yde tilskud til drift. For så vidt angår tilskud fra kommunalbestyrelserne er der tale om muligheder, der supplerer de forpligtelser og muligheder, som kommunerne hidtil har haft i henhold til Kultur- og fritidsforordningen.

Til stk. 2

Bestemmelsen giver Naalakkersuisut mulighed for at refundere tilskud, der er ydet af kommunalbestyrelserne eller andre. Bestemmelsen er videreført fra Kultur- og fritidsforordningens § 35, dog således at den nu også omhandler tilskud til drift.

Til § 8

Bestemmelsen giver som noget nyt Naalakkersuisut mulighed for efter samråd herom med kommunalbestyrelserne at fastsætte regler om tilskud til anlæg, renovering og drift af bygninger, lokaler og andre fysiske rammer, der anvendes til kultur- og fritidsvirksomhed, herunder om ansvars- og opgavefordeling, betingelser og vilkår for tilskud, ansøgningsprocedure, regnskab og revision.

At regelfastsættelsen skal ske i samråd med kommunalbestyrelserne er begrundet i, at kultur- og fritidsområdet er et kommunalt anliggende, hvorfor det anses for vigtigt, at regelfastsættelsen sker med størst mulig inddragelse af kommunale synspunkter.

Til § 9

Bestemmelsen omhandler tilskud til aktiviteter. Bestemmelsen er udtryk for en betydelig udvidelse i forhold til Kultur- og fritidsforordningens § 30.

Der er som noget nyt i stk. 2 fastsat hjemmel til, at Naalakkersuisut kan give tilskud til kultur- og fritidsvirksomhed uden for Grønland. I stk. 3 er det som noget nyt fastsat, at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen ved uddeling af tilskud så vidt muligt skal tilgodese aktiviteter, der involverer børn og unge, personer med funktionshindringer og socialt udsatte grupper. Reglerne i stk. 4, om, at Naalakkersuisut så vidt muligt skal tilgodese aktiviteter, der er landsdækkende eller omfatter aktiviteter i to eller flere kommuner er videreført fra Kultur- og fritidsforordningens § 30, stk. 2, dog med mindre ændring. Det samme gælder bestemmelsen i stk. 5 om, at tilskud ikke kan ydes til politiske, religiøse eller fagforeningsmæssige formål. Der er her tale om en videreførelse fra Kultur- og fritidsforordningens § 30, stk. 4. Som noget nyt er der i stk. 6 givet Naalakkersuisut en særskilt hjemmel til i samråd med kommunalbestyrelserne at fastsætte regler om tilskud til aktiviteter inden for kultur- og fritidsvirksomhed.

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny og fastsætter, hvilke typer af aktiviteter, der kan ydes tilskud til. Dette bygger på hidtidig praksis.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og hjemler Naalakkersuisut mulighed for at yde tilskud til kultur- og fritidsvirksomhed uden for Grønland. Dette er en kodificering af praksis.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny og fastsætter, at Naalakkersuisut og kommunalbestyrelsen ved uddeling af tilskud så vidt muligt skal tilgodese aktiviteter, der involverer børn og unge, personer med funktionshindringer og socialt udsatte grupper. Bestemmelsen har til formål at sikre en prioritering af tilskud til disse grupper.

For så vidt angår børn og unge er prioriteringen af aktiviteter i forhold til denne gruppe begrundet i vigtigheden af, at børn involveres i og drage nytte af kultur- og fritidsaktiviteter, idet dette styrker deres trivsel, udvikling og læring.

For så vidt angår personer med funktionshindringer er prioriteringen af denne gruppe begrundet i, at vanlige kultur- og fritidstilbud for denne gruppe kan være umiddelbart vanskelig tilgængelige, hvorfor der bør være fokus på også at sikre dem relevante målrettede tilbud.

For så vidt angår socialt udsatte grupper er prioriteringen af aktiviteter i forhold til denne gruppe begrundet i, at socialt udsatte grupper har tendens til at blive marginaliseret og således heller ikke deltager i eller benytter sig af de vanlige kultur- og fritidstilbud. En prioritering af aktiviteter i forhold til denne gruppe vil således kunne bidrage til delagtiggørelse, fællesskabsfølelse og inklusion.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter, at Naalakkersuisut så vidt muligt skal tilgodese aktiviteter, der er landsdækkende eller omfatter aktiviteter i to eller flere kommuner. Bestemmelsen er videreført fra Kultur- og fritidsforordningens § 30, stk. 2, dog med mindre ændring, idet den nu også medtager aktiviteter, der foregår i to eller flere kommuner.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastsætter, at tilskud ikke kan ydes til politiske, religiøse eller fagforeningsmæssige formål. Der er her tale om en videreførelse fra Kultur- og fritidsforordningens § 30, stk. 4.

Bestemmelsen udelukker ikke, at der kan ydes tilskud til arbejde, der varetages af sådanne foreninger, såfremt aktiviteten ikke har et sådant indhold. Endvidere kan der ydes støtte i form af udlån af lokaler m.v. til sådanne foreninger på samme betingelser som til andet foreningsarbejde.

Til stk. 6

Bestemmelsen er ny og giver Naalakkersuisut en særskilt hjemmel til i samråd med kommunalbestyrelserne at fastsætte regler om tilskud til aktiviteter inden for kultur- og fritidsvirksomhed.

At regelfastsættelsen skal ske i samråd med kommunalbestyrelserne er begrundet i, at kultur- og fritidsområdet er et kommunalt anliggende, hvorfor det anses for vigtigt, at regelfastsættelsen sker med størst mulig inddragelse af kommunale synspunkter.

Til § 10

Til stk. 1

Ved definitionen af fritidsundervisning er der foretaget en præcisering af, at undervisningen er en ikke studie og erhvervs-kompetencegivende undervisning. Det har været en del af formålet med revision af lovgivningen, at kompetencegivende undervisning ikke skal være en del af fritidsvirksomheden men reguleret i uddannelseslovgivningen. Formuleringen betyder, at undervisningen i øvrigt godt kan være kompetencegivende.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter regler om, hvordan fritidsundervisning kan tilrettelægges. Dette er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 4. I forhold til den opregning der er foretaget der, er der sket en indskrænkning, idet voksenhøjskole, enkeltfagsundervisning, specialundervisning og erhvervsmæssigt kurser er udgået. Dette som følge af, at disse forhold reguleres i anden lovgivning.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 4, stk. 2.

Intentionerne bag muligheden for aldersintegration er at gøre systemet så åbent som muligt. På den anden side vil der også være mulighed for under hensyntagen til emnet at lave fritidsundervisning for bestemte aldersgrupper, herunder alene for børn eller alene for voksne.

Til stk. 4

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 4, stk. 4.

Som eksempler på fællesarrangementer kan anføres lejrophold, foredrag og hyggelige sammenkomster.

Til stk. 5

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 4, stk. 5.

Fritidsundervisning er ikke henvist til bestemte tidsrum, f.eks. uden for almindelig arbejdstid, i weekender m.v.

Til stk. 6

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 4, stk. 1, sidste pkt.

Der er fastsat bestemmelser herom ved cirkulære nr., 23 af 26. juni 1980 om emnekreds for fritidsundervisning for voksne. Cirkulæret fastsætter, hvilke fag, der ikke kan godkendes. Cirkulæret vil ved ny regelfastsættelse blive erstattet af en bekendtgørelse.

Til § 11

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 5, stk. 1 og 2. Der er dog i forhold hertil søgt tilvejebragt en mere enkel systematik ved at samle flere forhold af generel karakter i den indledende bestemmelse om betingelserne for oprettelse af fritidsundervisningshold.

For så vidt angår nr. 3, 5 og 8 er der her tale om en uændret videreførelse af reglerne i Kultur- og fritidsforordningens § 5, stk. 2, nr. 3, 4 og 7.

For så vidt angår nr. 1 er der foretaget en henvisning til stk. 3 om muligheden for at fastsætte en aldersmæssig begrænsning i stedet for henvisning til flere bestemmelser.

For så vidt angår nr. 2 er kravet til lederens forudsætninger udgået som overflødig.

Ved ”nødvendige kvalifikationer for at kunne undervise” forstås, at underviseren enten har en uddannelsesmæssig baggrund som eksempelvis lærer, eller at underviseren på anden vis, herunder gennem tidligere undervisningserfaring, har opnået sådanne kompetencer, at vedkommende vil kunne undervise.

For så vidt angår nr. 4 er denne ny i den forstand, at dette krav hidtil har været indarbejdet i bestemmelserne om de enkelte typer af fritidsundervisning.

Ved ”egentlig undervisning” forstås, at der er tale om pædagogiske aktiviteter, der har til formål at bibringe modtageren af undervisningen en læring inden for det pågældende fagområde.

For så vidt angår nr. 6 er undtagelsen vedr. børn og unge sat ned fra 20 til 18 år.

For så vidt angår nr. 7 er der som noget nyt skrevet ind, at der skal være tilmeldt mindst 8 deltagere, dog med henvisning til dispensationsbestemmelse i stk. 2 og bestemmelser om andre krav for særlige typer af fritidsundervisning i § 16, stk. 2 og § 17, stk. 2. Kravet om mindst 8 deltagere har også hidtil været hovedreglen.

For så vidt angår nr. 9 er denne ny og er tænkt som en opsamlingsbetingelse i forhold til særlige betingelser, der er angivet for den enkelte undervisningstype. Dette kan eksempelvis være, at deltagerne i undervisning i praktiske emner og kreative emner selv skal medbringe ke-

deldragt eller anden beklædning, som er hensigtsmæssig i forhold til det emne, der undervises i.

Til stk. 2

Bestemmelsen om dispensation fra kravet om antal deltagere er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 5, stk. 3.

Til stk. 3

Der henvises herom til bemærkningerne til stk. 1.

Til § 12

Bestemmelsen er ny og fastsætter, hvornår et fritidsundervisningshold kan nedlægges.

Bestemmelsen er en hovedregel, der fraviges ved henvisningen til § 16, stk. 3, der er en særregel vedr. nedlæggelse af foredragsrækker.

Bestemmelser om nedlæggelse af fritidsundervisningshold er i Kultur- og fritidsforordningen fastsat i hver enkelt bestemmelse vedr. de enkelte undervisningstyper. I modsætning til de gældende regler, er kommunerne ikke længere forpligtet til at nedlægge holdene, hvis deltagerantallet bliver mindre end de anførte, men vil kunne gøre det, hvis de finder det formålstjenligt. Bestemmelsen er i øvrigt materielt uændret.

Såfremt en undervisning aflyses, tæller det ikke med i den gennemsnitlige beregning af deltagerantallet.

Til § 13

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 6, stk. 1.

Til § 14

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 7, stk. 1.

Til § 15

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 9, stk. 1 og 3.

Til § 16

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 10, stk. 1, 3 og 4.

Til § 17

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 14, stk. 1, 3, 4 og 5.

Til § 18

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 15.

Til § 19

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 16. Der er i forhold til denne dog tale om den ændring, at opkrævningen af betaling er blevet gjort til en mulighed og ikke som hidtil en forpligtelse. Desuden er hjemmelsbestemmelsen i stk. 2 også gjort til en mulighed for fastsættelse af regler og ikke en forpligtelse.

Der er ved Grønlands Hjemmestyres bekendtgørelse nr. 29 af 27. juni 1994 om betaling for deltagelse i fritidsundervisning fastsat regler på området.

Til § 20

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny og fastsætter, hvad der forstås ved et fritidshjem. Definitionen heraf er fastsat med afsæt i praksis.

Det er med kravet til personalets uddannelse og angivelsen af, at der skal være tale om pædagogisk målrettet arbejde præciseret, at der ikke alene er tale om en pasningsordning, men at tilbuddet skal fremme barnet eller den unges trivsel, sundhed, udvikling og læring.

Med pædagogisk uddannet personale menes personer, der har en pædagogisk grund- eller videregående uddannelse. Grunduddannelser kan bl.a. være uddannelser som barnehjælper, socialmedhjælper, social- og sundhedshjælper samt socialhjælper. Personer med videregående uddannelser omhandler pædagoger, socialpædagoger, omsorgspædagoger og børnehavepædagoger. Uanset det forhold, at ikke alle de nævnte uddannelser udbydes i dag, er det fundet rigtigst at nævne dem, idet de er repræsenteret i arbejdsstyrken.

Ved pædagogisk målrettet arbejde forstås, at barnet eller den unge lærer og udvikler sig gennem leg og andre aktiviteter og forudsætter aktiv deltagelse af både barn og voksen. Hertil kommer, at aktiviteterne skal være strukturerede i forhold til plan og mål for at udvikle barnet eller den unge.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og fastsætter en forpligtelse for fritidshjemmet til i samarbejde med skolen og forældre at medvirke til at skabe en sammenhængende overgang mellem skolens undervisningsdel og fritidshjemmet. Formålet hermed er at skabe de bedste forudsætninger for barnets eller den unges udvikling og læring, mens barnet eller den unge er i fritidshjemmet såvel som i skolen.

Til § 21

Stk. 1

Bestemmelsen er ny og fastslår, at fritidshjem kan drives af en kommune som en kommunal institution. Sådanne institutioner betegnes kommunale fritidshjem.

Kommunale institutioner kendes også fra daginstitutionsområdet.

Stk. 2

Bestemmelsen er ny og fastslår, at fritidshjem efter aftale herom kommunalbestyrelsen også kan drives som en selvejende institution, der betegnes selvejende fritidshjem eller som en privat institution, der betegnes privat fritidshjem, som kommunalbestyrelsen kan indgå driftsoverenskomst med. Dette er en kodificering af praksis. Selvejende institutioner kendes også fra daginstitutionsområdet.

Selvejende fritidshjem og private fritidshjem er baseret på en aftale mellem en privat leverandør og kommunalbestyrelsen om, at en privat leverandør kan etablere sig som selvejende eller privat fritidshjem. Der stilles ikke krav til, hvem kommunalbestyrelsen skal indgå aftaler med. Det er kommunalbestyrelsen, der afgør, om den vil indgå en aftale om etablering, og kommunalbestyrelsen er ikke forpligtet til at indgå en aftale alene på grund af, at den tidligere har indgået en aftale med et andet selvejende eller privat fritidshjem.

Til § 22

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny og omhandler fysiske krav til fritidshjem. Der er fastsat tilsvarende bestemmelser for daginstitutioner i § 10, stk. 1 og § 12, stk. 1 i Førskoleloven.

Det skal bemærkes, at der allerede i medfør af Inatsisartutlov nr. 13 af 26. maj 2010 om byggeri stilles generelle krav om, at bygninger skal udformes og indrettes, så der med hensyn til bygningernes anvendelse kan opnås tilfredsstillende forhold, hvad angår sikkerhed, sundhed, tilgængelighed og anvendelse for alle samt renholdelse og vedligeholdelse.

Bygninger, herunder fritidshjem er omfattet af byggelovgivningen. Hertil kommer, at kommunalbestyrelsen er bygningsmyndighed i henhold til byggelovgivningen, ligesom kommunalbestyrelsen også er brandmyndighed i medfør af Inatsisartutlov nr. 14 af 26. maj 2010 om

redningsberedskabet i Grønland og om brand og eksplosionsforebyggende foranstaltninger. Bygnings- Bygnings- og brandmyndighedens tilsynsopgaver er således allerede reguleret ved anden lovgivning.

Godkendelse skal ske første gang ved ibrugtagningen af fritidshjemmet, ligesom kommunalbestyrelsen også skal godkende efterfølgende ændringer af fritidshjemmet.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny. Tilsvarende bestemmelse findes i Førskolelovens § 12, stk. 2 for daginstitutioner.

Bestemmelsen er udtryk for, at der efterfølgende sker en løbende kontrol af, om grundlaget for godkendelse fortsat foreligger. Tilsynet vil i praksis ske ved den ansvarlige kommunale forvaltningsenhed. Tilsynet går således ud på at påse det enkelte fritidshjems vedligeholdelsestilstand, herunder om fritidshjemmet fysisk til enhver tid er i overensstemmelse med vilkår fastsat i bygge- og ibrugtagningstilladelsen.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny. Tilsvarende bestemmelse findes i Førskolelovens § 12, stk. 3 for daginstitutioner.

Bemyndigelsesbestemmelsen kan benyttes til at regulere fysiske krav til både uden- og indendørsarealer ud fra pædagogiske kriterier og principper. Der kan i den forbindelse stilles størrelsesmæssige og indretningsmæssige krav til eksempelvis fællesarealer, hvilerum, særlige aktivitetsrum, køkken-, toilet- og badefaciliteter, vaskerum, personalefaciliteter m.v.

Bestemmelsen kan ligeledes anvendes i forhold til at regulere etablering og indretning af handicapvenlige faciliteter.

Bestemmelsen vedrører således ikke forhold, der er omfattet af byggeloven, ligesom bygningsreglementet allerede fastsætter mindstekrav med hensyn til sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold samt i relation til tilgængelighed. At bestemmelsen er affattet som en ”kanbestemmelse”, skal ses i lyset af, at de grundlæggende krav vedrørende sikkerhed, sundhed, tilgængelighed og anvendelse for alle samt renholdelse og vedligeholdelse allerede er reguleret.

Til § 23

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny. Tilsvarende bestemmelse findes i Førskolelovens § 13, stk. 1 for daginstitutioner.

Bestemmelsen udspringer af ønsket om gennemsigtighed og synlighed til fordel for personer med interesse i fritidshjemmene, hvilket eksempelvis kan dreje sig om fritidshjemmenes brugere i form af forældre, faktiske forsørgere, myndigheder, personale med flere.

Det fremgår af bestemmelsen, at godkendelsesbeviset skal være visuelt tilgængeligt i fritidshjemmet, således at f.eks. forældremyndighedsindehavere eller faktiske forsørgere umiddelbart kan gøre sig bekendt med de i godkendelsesbeviset indeholdte oplysninger.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny. Tilsvarende bestemmelse findes i Førskolelovens § 13, stk. 2 for daginstitutioner.

Det fremgår af bestemmelsen, hvilke oplysninger godkendelsesbeviset skal indeholde. Det kan i forhold til bestemmelsens nr. 8 bemærkes, at udtrykket ”relevante myndigheder” er anvendt, således at eventuelle nye myndighedskrav ikke medfører behov for ændring af bestemmelsen.

Børne- og ungesynet i nr. 2 kan eksempelvis dække over, hvordan fritidshjemmet møder børnene og de unge, hvilket ansvar voksne har overfor børn og unge, og hvordan børn og unge udvikler sig.

Til § 24

Bestemmelsen er ny, men er udtryk for en kodificering af praksis.

Til stk. 1

I henhold til § 39 påhviler alle udgifter til kultur- og fritidsvirksomhed kommunerne, for så vidt der ikke er udtrykkelig lovhjemmel for, at udgifterne helt eller delvist påhviler selvstyret eller andre. Dette er ikke til hinder for, at der anvendes en vis brugerbetaling for benyttelse af fritidshjem.

Henvisningen til stk. 3 er udtryk for, at der alene er tale om en delvis brugerbetaling.

Henvisningen til stk. 4 er udtryk for, at der i bekendtgørelsesform fastsættes regler om betaling for benyttelse af fritidshjem, herunder om indtægtsregulering.

Til stk. 2

Der er tale om de gennemsnitlige budgetterede bruttodriftsudgifter til fritidshjem i kommunen generelt.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny, men er en kodificering af praksis.

Med ”hvilken form for fritidshjem” menes der enten kommunalt fritidshjem, selvejende fritidshjem eller privat fritidshjem.

Til stk. 4

Bestemmelsen er ny.

Der er fastsat regler om takstbetaling for pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen ved Selvstyrets bekendtgørelse nr. 3 af 4. februar 2011 om takstbetaling for pædagogisk udviklende kommunale dagtilbud til børn i førskolealderen.

Bekendtgørelsen indeholder også en bestemmelse om fastsættelse af takster for ophold på fritidshjem. Det er således fastsat i § 2, stk. 2: ”Indtil Inatsisartutlov om organisering af fritidsvirksomhed vedtages, jf. § 31, stk. 3 i landstingsforordning nr. 10 af 5. december 2008 om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen, kan der fastsættes særskilt takst for ophold på fritidshjem.”

Til § 25

Bestemmelsen er ny. Tilsvarende bestemmelse findes i Førskolelovens § 29, stk. 2 for de af loven omhandlede dagtilbud.

Med fastsættelse af, at det er de økonomiske forhold hos den eller de betalingspligtige, der skal lægges vægt på, er det herved tydeliggjort, at det ikke nødvendigvis er forældrenes økonomiske forhold, der skal lægges vægt på. Det afgørende er således, hvem der anses for at være betalingspligtig, hvilket vurderes efter, hvem der varetager barnets faktiske forsørgelse. Dette vil i langt de fleste tilfælde være forældrene, da barnet normalt opholder sig hos forældrene og dermed også faktisk forsørges af forældrene. Men hvis barnet opholder sig fast hos andre end forældrene, og den faktiske forsørgelse derved varetages af andre, vil disse i kraft af forsørgelsesmomentet betragtes som barnets faktiske forsørgere. Hvis barnet opholder sig fast hos den ene af forældrene, vil denne forælder betragtes som den faktiske forsørger.

Til § 26

Bestemmelsen er ny, men er udtryk for en kodificering af praksis.

Til stk. 1

Afgørelse om optagelse skal ske inden for de retningslinjer, som kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre i henhold til forslaget § 27, stk. 1.

Til stk. 2

Såfremt et selvejende fritidshjem får tillagt kompetence til selv at træffe afgørelse om optagelse i fritidshjem, skal dette ske inden for de retningslinjer, som fritidshjemmet i så fald skal fastsætte og offentliggøre i henhold til forslaget § 27, stk. 2.

Til stk. 3

Hvem der er i private fritidshjem træffer afgørelse om optagelse, afgøres efter de for fritidshjemmet fastsatte kompetenceregler. Med henvisning til § 27, stk. 4 er det søgt tydeliggjort, at optagelseskompetencen ikke giver det private fritidshjem mulighed for at afvise børn, hvis der er plads i fritidshjemmet.

Til § 27

Bestemmelsen er ny, men er udtryk for kodificering af praksis.

Til stk. 1

Fastsættelse af retningslinjer skal ske med henblik på at skabe klarhed over betingelser for optagelse og prioritering, når der er flere ansøgere til tilbuddet, end kapaciteten dækker.

Forældres ønske om deres barns optagelse i konkrete fritidshjem er ikke juridisk forpligtende.

Til stk. 2

Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Til stk. 3

Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Til stk. 4

Bestemmelsen har til formål at sikre, at kapaciteten bliver udnyttet, og at der ikke sker afvisning af usaglige grunde.

Til § 28

Bestemmelsen er ny men er udtryk for en kodificering af praksis. Der er en tilsvarende bestemmelse vedr. daginstitutioner i førskolelovens § 14.

Til stk. 1

Det i bestemmelsen anførte vedrørende evaluering og dokumentation relaterer sig ikke til prøver eller eksamener af det enkelte barn eller den enkelte unge. Forpligtelsen til at forestå løbende evaluering og dokumentation skyldes i stedet hensigten om at registrere det enkelte barns eller den enkelte unges udvikling med henblik på fokus på barnet eller den unge og et pædagogisk målrettet arbejde i forhold til barnet eller den unge.

I forhold til, at evaluering og dokumentation skal ske ud fra en helhedsvurdering, skal det bemærkes, at helhedsvurderingen typisk vil omfatte barnets eller den unges udvikling inden for de sociale, kognitive, finmotoriske, grovmotoriske, sproglige, emotionelle og omverdensbevidste samt perceptuelle områder.

Bestemmelsen indeholder ingen begrænsninger i forhold til, hvilken udviklingsbeskrivelse, der skal benyttes, idet evalueringen og dokumentationen skal være åben over for fremtidig forskning og udvikling inden for området.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår en opfølgingsforpligtelse i forhold til barnets eller den unges faktiske forsørgere, som oftest vil det være forældremyndighedsindehavere, ligesom andre relevante faglige personer kan være ansatte i form af psykologer, pædagoger, specialundervisningskonsulenter, der er tilknyttet et pædagogisk-psykologisk rådgivningskontor (PPR), rådgivningslærere, sundhedsplejersker, socialforvaltning eller lignende.

Til stk. 3

Bestemmelsens stk. 3 fastsætter et minimumsantal i forhold til afholdelse af samtaler med barnets eller den unges faktiske forsørgere, der som nævnt kan være forældremyndighedsindehaverne. Bestemmelsen er begrundet ud fra hensynet til, at de faktiske forsørgere løbende skal kunne vurdere barnets eller den unges udvikling.

Til § 29

Bestemmelse er ny, men er udtryk for en kodificering af praksis.

Til stk. 1

Bestemmelsen har til formål at sikre, at børn og unge, der har fået en plads i et kommunalt fritidshjem eller selvejende fritidshjem ikke bliver opsagt, medmindre der samtidig tilbydes et andet tilsvarende tilbud eller andet relevant tilbud.

Tilsvarende eller andet relevant tilbud kan eksempelvis være en plads i et andet kommunalt fritidshjem, selvejende fritidshjem eller privat fritidshjem.

Til stk. 2

Ganske særlige tilfælde kan eksempelvis forekomme, hvis barnet eller den unge udviser en sådan adfærd, at barnet eller den unge udgør en hindring for varetagelsen af opgaverne i forhold til de øvrige børn og unge i fritidshjemmet. Der bør inden opsigelse søges løsning af de konstaterede problemer i samarbejde med forældrene eller de faktiske forsørgere.

Til stk. 3 og 4

Bestemmelserne har til formål, at borgerne kan gøre sig bekendt med, hvornår og hvordan udmeldelse kan ske.

Til § 30

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny. Der er en tilsvarende bestemmelse vedr. daginstitutioner i førskolelovens § 15.

Bestemmelsen er ensbetydende med, at relevante oplysninger om barnet eller den unge skal videregives, når barnet eller den unge overgår fra et fritidshjem til et andet.

Ved relevante oplysninger forstås enhver type af dokumentation, herunder udviklingsbeskrivelser, som er tilvejebragt i medfør af forslaget § 28.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny og består af en bemyndigelsesadgang, hvorefter Naalakkersuisut i bekendtgørelsesform kan fastsætte regler om måden, hvorpå videregivelsen af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan ske, herunder om videregivelse i elektronisk form, og om at videregivelse skal ske ved anvendelse af bestemte formularer, ligesom der kan fastsættes frister for videregivelsen.

Til § 31

Bestemmelsen er ny.

Regelfastsættelse skal efter bestemmelsen ske efter samråd herom med kommunalbestyrelserne. Dette er begrundet i, at forhold vedr. ledelse og administration og personalenormering er forhold, der i udgangspunktet henhører under arbejdsgiverens kompetence.

Til § 32

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 17.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny, men er udtryk for en kodificering af praksis.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 19, stk. 1

Til stk. 4

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 19, stk. 2. Dog er det som nyt fastsat, at regelfastsættelsen sker efter samråd med kommunalbestyrelsen. Desuden kan der nu fastsættes regler om de nævnte betalinger og indsamlinger, mens der hidtil alene har kunnet fastsættes regler om betalingens størrelse.

Til § 33

Bestemmelsen er ny, men er udtryk for en kodificering af praksis og fremgår også forudsætningsvis af Kultur- og fritidsforordningen.

Til § 34

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 18, stk. 1.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at fritidsklubberne yder et kvalificeret tilbud til alle børn og unge. Bestemmelsen omhandler kun kommunale fritidsklubber.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 18, stk. 2.

Til § 35

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 20, stk. 1.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 20, stk. 2.

Indtil der måtte blive fastsat regler herom i henhold til stk. 4, vil kommunalbestyrelsen selv kunne fastsætte, hvilke krav de ikke-godkendte klubber skal opfylde for at blive godkendt, og hvorledes tilsynspligten skal varetages.

Til stk. 3

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 20, stk. 3.

Til stk. 4

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 20, stk. 4.

Der er ved Cirkulære nr. 1 af 14. januar 1981 fastsat regler om indholdet af klubvedtægt for ikke-kommunale fritidsklubber. Cirkulæret vil ved ny regelfastsættelse blive erstattet af en bekendtgørelse.

Til § 36

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 21.

Aldersgrænsen er den samme som der er fastsat for børne- og ungdomsforeninger i § 6 i Selvstyrets bekendtgørelse nr. 2 af 26. januar 2015 om tilskudsformer og tilskudsbetingelser m.v. vedrørende fordeling af midler fra visse spil.

Til § 37

Bestemmelsen er ny. Der findes dog en tilsvarende bestemmelse om hjemmel til at fastsætte regler om afgrænsning af idræt i forhold til børne- og ungdomsorganisationer i Kultur- og fritidsforordningens § 27.

Til § 38

Bestemmelsen er ny, men er udtryk for en kodificering af praksis.

Til § 39

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 37, stk. 1.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 37, stk. 2.

Til § 40

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny.

Det er alene fundet nødvendigt at kræve af modtagere af tilskud fra Naalakkersuisut, at de skal bekræfte og efter anmodning dokumentere, at tilskud er anvendt til det bevilgede formål.

Med hensyn til tilskud fra kommunalbestyrelsen vil eventuelle krav til regnskab og revision være et kommunalt anliggende.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny.

Reglerne vil kunne omfatte krav om aflæggelse af regnskab og revision. Der kan i denne forbindelse foretages en afgrænsning af, hvornår det vil være nødvendigt med regnskab og revision, og hvornår det vil være tilstrækkeligt med en bekræftelse.

Til § 41

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny, men er udtryk for en kodificering af almindelige bevillingsforudsætninger.

Til stk. 2

Bestemmelsen er ny.

Regler om tilbagebetaling om tilskud vil eksempelvis kunne omfatte regler om, hvordan tilbagebetaling kan ske.

Til § 42

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 40, 1. pkt.

Som noget nyt er det fastsat, at Naalackersuisuts afgørelser heller ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed. Dette er en kodificering af praksis.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 40, sidste pkt.

Klageadgangen er her begrundet i, at afgørelseskompetencen beror på en af Naalackersuisut foretaget delegation.

Til § 43

Til stk. 1

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 39, stk. 1.

Ved ”forsøgsvirksomhed” forstås aktiviteter, der inden for lovens anvendelsesområde har til hensigt at afprøve muligheder, som ikke vil kunne realiseres inden for de regler, der er fastsat i loven. Aktiviteterne skal være af midlertidig karakter og skal bidrage til at skabe erfaringer, der vil kunne være anvendelige for udvikling af området.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 39, stk. 2.

Til § 44

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny, men er en kodificering af praksis. Det kan desuden udledes forudsætningsvis af § 36 i Kultur- og fritidsforordningen. Det er heri fastsat, at Landsstyret kan afkræve kommunalbestyrelsen oplysninger, der må anses for nødvendige for at varetage dets opgaver efter forordningen.

Til stk. 2

Bestemmelsen er en videreførelse af Kultur- og fritidsforordningens § 36.

Det er Naalakkersuisut, der vurderer, hvilke oplysninger, der anses nødvendige for at kunne varetage sine opgaver efter loven.

Til § 45

Til stk. 1

Begrundelsen for det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt er, at det vil give den fornødne tid til lovens implementering, herunder til udstedelse af nye administrative forskrifter, information og vejledning.

Til stk. 2

Det foreslås, at Kultur- og fritidsforordningen ophæves samtidig med lovens ikrafttræden. Dette gælder dog ikke for så vidt angår idræt og motion, da idræt og motion ikke er omfattet af forslaget.

§§ 9-10 i landstingsforordning nr. 5 af 9. april 1992 om fritidsvirksomhed omhandler enkeltfagsundervisning, der sigter mod aflæggelse af afsluttende prøver på folkeskole- eller gymnasialt niveau. Enkeltfagsundervisning er udgået af kapitlet vedr. fritidsundervisning som konsekvens af, at kompetencegivende undervisning ønskes reguleret ved uddannelseslovgivningen. Enkeltfagsundervisning, der sigter mod afsluttende prøver på folkeskoleniveau, varetages aktuelt af Piareersarfik efter de for folkeskolen gældende regler. Enkeltfagsundervisning, der sigter mod aflæggelse af afsluttende prøver på gymnasialt niveau sker i henhold til de for de gymnasiale uddannelser fastsatte regler.

Til stk. 3

Bestemmelsen opretholder de hidtil gældende administrative forskrifter, indtil de måtte blive ophævet eller afløst af regler fastsat i medfør af inatsisartutloven eller anden lovgivning.

Det påregnes, at der i forbindelse med lovens vedtagelse vil blive foretaget en revision af de gældende administrative forskrifter, som for manges vedkommende er af ældre dato.